

Bryła budynku

Budynek Centrum Kongresowego ICE znajduje się przy jednym z głównych węzłów komunikacyjnych Krakowa, na Rondzie Grunwaldzkim. Zlokalizowany jest u zbiegu ulic Monte Cassino oraz ul. Marii Konopnickiej.

Centrum znajduje się w samym sercu Krakowa: od jego północnej oraz wschodniej strony rozpościera się widok na Muzeum Manggha, Wzgórze Wawelskie, Bulwary Wiślane, a także fragment Kazimierza.

Od strony Ronda Grunwaldzkiego budynek usytuowany jest na lekkim wzniesieniu pokrytym trawą i chodnikami prowadzącymi do jego podnóża.

Lokalizacja, nowoczesność oraz fantazyjna bryła budynku sprawiają, że nie sposób przejść obok niego obojętnie.

Jest to obiekt o obłych, nieregularnych i płynnie przenikających się kształtach. Jego przeszklone i lekko zaoblone ściany w północno-wschodniej części tworzą w linii budynku delikatną falę w kształcie litery „S”.

Ścianę wschodnią zaprojektowano pod wyraźnym kątem w stosunku do podłoża - od tej strony budynek rozszerza się ku górze. Południowa i zachodnia ściana Centrum, sąsiadujące z ulicą Bułhaka oraz ul. Barską są proste i płaskie, a ich styk tworzy kąt rozwarty.

Wyjątkiem w ich płaskiej powierzchni jest wejście główne znajdujące się na południowej ścianie budynku od strony ul. Barskiej. Ułożone jest we wgłębieniu stanowiącym odważne wcięcie elewacji. Ściany tworzące wcięcie także pochylają się w stronę podłoża.

Wejście numer 3, prowadzące do sal S3 oraz S4 znajduje się na zachodniej ścianie Centrum, na ul. Jana Bułhaka (od strony Hotelu ParkInn). Wejście numer 2 znajduje się w północno-wschodnim zawiąsaniu ściany budynku, od strony ul. Marii Konopnickiej. Wykorzystywane jest ono jedynie okazjonalnie i najczęściej pozostaje nieczynne.

Od strony hotelu Park Inn budynek ma wysokość 20 metrów. Dalej, jego wysokość zwiększa się miejscowo do 25 m, a następnie opada stopniowo w kierunku Wisły do ok. 17 metrów. Te wysokości, połączone ze sobą łagodną linią dachu tworzą kaskadową formę budynku. Dach posiada srebrzące się w słońcu, aluminiowe pokrycie. W zamyśle autorów projektu, kaskady spadające wzdłuż Wisły mają nawiązywać do wyglądu bulwarów wiślanych.

Linia dachu łagodnie przechodzi w pionowe powierzchnie ścian, sprawiając, że krawędzie budynku są zaokrąglone.

Elewacja obiektu to kompozycja prostokątnych płyt oraz przeszkleń.

Zrealizowana jest przede wszystkim ze szkła i blachy tytanowo-cynkowej, a także z płyt ceramicznych oraz kamiennych: z granitu, wapienia oraz piaskowca. Dobór tych materiałów nawiązuje bezpośrednio do budulców, tworzących historię architektury Wzgórza Wawelskiego.

Od strony Bulwarów Wiślanych budynek posiada elewację złożoną z prostokątnych szklanych paneli zamontowanych na aluminiowej, stosunkowo cienkiej konstrukcji. Za nią umiejscowiono wielokondygnacyjne, przestronne foyer.

Następnie, w kierunku północnej części fasady, stopniowo maleje ilość płyt ze szkła i wzrasta liczba płyt ceramicznych, by w końcu całkowicie pokryć północną ścianę budynku.

W tej części budynku, kolory elewacji przechodzą stopniowo od najciemniejszych u dołu (czerni, grafit), ku najjaśniejszym u góry (kolor czerwony, biały, kremowy).

Kolory płytek są odzwierciedleniem kolorystyki wnętrza budynku: czerwieni Sali Audytoryjnej, grafitu Sali Teatralnej, bieli Foyer oraz srebrzystego aluminium, którym jest wykonany dach.

Różnorodność wykorzystanych materiałów elewacyjnych i ich kolorystyka – wedle zamysłu architektów – mają wskazywać na dynamikę wnętrza i jego wielofunkcyjność.

Wnętrze Centrum Kongresowego ICE posiada trzy główne sale: największą salę Audytoryjną, salę Teatralną oraz salę Kameralną. 36 tysięcy metrów kwadratowych powierzchni tego budynku sprawia, iż obiekt może pomieścić nawet 3200 uczestników. Znajduje się tu także zespół sal konferencyjnych oraz biura pracowników.

Wokół Centrum znajdują się parkingi naziemne, terminal autobusowy oraz plac dla wozów transmisyjnych. Budynek posiada także część podziemną na którą składa się dwupoziomowy parking dla niemal 350 samochodów.